

Δημιόση

Τεύχος # 2
Ιούλιος
2010

Μαχητική εφημερίδα για τη χειραφέτηση του κόσμου της εργασίας

efimeridadrasi@gmail.com

σελίδα 5

**Τηλεφωνικά Κέντρα:
Αντιστάσεις στο Βασίλειο
της επισφάλειας**

**Καιρός να δούμε
τις τράπεζες
απαλλοτριωμένες**

σελίδα 16

σελίδα 8-9

**Κρίση
και εργατική
απάντηση**

**Αλουμίνιον της Ελλάδος:
Η ιδιοκτησία φραγμός
για το μέλλον**

σελίδα 10

Ας γίνουμε η κρίση τους..!

Η βίαιη επιδείνωση της ζωής του κόσμου της εργασίας, με την ένταση της κρίσης, έχει ως αποτέλεσμα τη μαζική απώλεια συναίνεσης προς την πολιτική εξουσία, την απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και των αντιπροσώπων του.

Μια πρωτόγνωρη κατάσταση που αποτυπώνεται καθημερινά σε πανελλαδικό επίπεδο με το ξέσπασμα της λαϊκής οργής απέναντι σε πολιτικούς, βουλευτές, πολιτευτές, σε ομιλίες και επισκέψεις του πρωθυπουργού. Προφανώς όχι άδικα, αφού η καθεστωτική πολιτική, την οποία υπηρετούν με το αζημίωτο, λεηλατεί τον κοινωνικό πλούτο και τη ζωή όλων μας, εξευτελίζει όνειρα και ελπίδες και καταδικάζει νεολαίους, μαθητές, μετανάστες, άνεργους, φοιτητές, εργαζόμενους σε διαρκή απελπισία, φτώχεια, ανεργία, κοινωνικό αποκλεισμό.

Κυρίως όμως η λαϊκή οργή αποτυπώθηκε με πραγματικούς και όχι συμβολικούς αγώνες στην πανεργατική απεργία της 5ης Μαΐου, όπου χιλιάδες διαδηλωτές πήραν την κατάσταση στα χέρια τους, απειράριθμοι να εισβάλλουν στη Βουλή και στη συνέχεια συγκρούστηκαν μαζικά στο Σύνταγμα. Μια απειλητική κατά βάση πράξη που έσπειρε το φόβο και τον πανικό σε βουλευτές και υπουργούς, οι οποίοι φυγαδεύτηκαν από την πίσω πόρτα της βουλής μεταμφιεσμένοι με περούκες και φόρμες εργασίας.

Σήμερα όλες οι προτάσεις διεξόδου από την κρίση-μη εξαιρουμένων της αριστεράς- δίνουν το αναγκαίο άλλοθι σε κυβέρνηση-ΔΝΤ-ΕΕ να αποκαταστήσουν τις ρωγμές του συστήματος με νέα επώδυνα μέτρα. Ο νόμος-έκτρωμα Λοβέρδου για το ασφαλιστικό και το Π.Δ για το εργασιακό (απελευθέρωση απολύσεων, μείωση αποζημιώσεων, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, νομιμοποίηση παιδικής εργασίας κλπ) κάνουν κόλαση τη ζωή των εργαζομένων. Κι αν ο κρατικός κομματικός συνδικαλισμός «δικει» συμβολικά για να διατηρήσει τη θέση του ως διαμεσολαβητής μεταξύ εργαζομένων και εξουσίας, ποιος πραγματικά τον εμπιστεύεται; Τη στιγμή που λειτουργεί ως ξένο σώμα μέσα στο εργατικό κίνημα, αποτελώντας την άλλη όψη της εξουσίας και του κράτους, στέκεται εχθρικά σε κάθε μαχητικό αγώνα διάρκειας και κυρίως λειοδορεί τη μαζική δράση των εργαζομένων, όπως αυτή της 5ης Μαΐου.

Με έντονη τη σύγκρουση μεταξύ των κρατούντων και της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας, οι μάχες της επόμενης περιόδου, αρχής γενομένης από τη ΔΕΘ, θα είναι καθοριστικές για τη μαζική ανάπτυξη της άμεσης επαναστατικής δράσης.

Γιατί η καταστροφική επέλαση του καπιταλισμού και του κράτους μόνο με έναν πανκοινωνικό ξεσηκωμό εξέγερσης, αλληλεγγύης, δημιουργίας εργατικών και κοινωνικών αντι-θεσμών και ριζικής επαναστατικής ανατροπής μπορεί να ανακοπεί, ώστε να επανορίσουμε τη ζωή μας. Ας τολμήσουμε..!

Παίρνουμε τη ζωή στα χέρια μας

Κάτω η κυβέρνηση και το καθεστώς της κοινωνικής ηλιθίας

- **Με αυτοοργάνωση, αλληλεγγύη, μαζική ανυπακοή, άμεση δημοκρατία, εργατικούς και κοινωνικούς αντι-θεσμούς**
- **Με μαχητικούς αγώνες μπλοκαρίσματος της παραγωγής και του κράτους**
- **Με συνολική σύγκρουση για την απελευθέρωση της κοινωνίας από κεφάλαιο, κράτος, κυβερνήσεις, υπερεθνικούς οργανισμούς**

σελίδα 4